

[Undervisningsministeren.]

dannelsen skal være mere fleksibel, smidig og åben, kun noget, man siger, ikke noget, man vil realisere.

Jeg skal gerne føje til, at jeg selvfølgelig er rede til at drøfte, om de områder, der vil kunne være tale om at fritage for, er de rigtige, eller om de er for omfattende, eller de måske skal være mere omfattende. Det vil jeg meget gerne diskutere i udvalget, men selve princippet tror jeg er rigtigt, og jeg tror, det er det, man skal have bygget ind i mange andre uddannelser også for at få den større smidighed, den lettere overgang og muligheden for selv at bygge sin uddannelse op til det, man gerne vil bruge den til.

Det blev nævnt bl. a. af hr. Sigsgaard, at man skulle overveje en koordinering med andre uddannelser, og det har jeg svaret på: det vil vi gerne gøre. Jeg blev spurgt direkte, om forsøgsparagraffen tillader en samkøring, hvor man kører sammen med mange andre uddannelser af socialpædagogisk art. Det er svært at sige, hvor vidtrækkende denne forsøgsparagraf er, når man ikke står med et konkret eksempel på, hvad det er, man vil forsøge, men lad mig sige generelt, at formålet med en forsøgsparagraf jo netop er at tillade, at man kan gøre forsøg med en anden tilrettelæggelse af uddannelsen end den, der er fastlagt i selve loven.

Der er naturligvis også blevet talt om, at det er nødvendigt at øge kapaciteten af uddannelsen, og det er vi fuldstændig klar over. Det har man i undervisningsministeriet været klar over igennem længere tid, og jeg skal eksempelvis blot nævne, at vi i 1968 har optaget 1.160 studerende på børnehaveseminarier. Det tilsvarende tal var året før 985, og går vi tilbage til 1960, var vi nede på et optagelsestal på omkring 400; det er altså op imod en tredobling af antallet af studerende optaget på ét år i løbet af en periode fra 1960 til 1968. For fritidshjemsseminarierne er der en stigning fra 1961 på 80 studerende til 445 i 1968, og det er forudset, at der i 1969 skal optages endnu flere såvel på børnehaveseminarierne som på fritidshjemsseminarierne — en kapacitet, som er udbygget ved de bestående seminarier.

Jeg burde i forbindelse med optagelses-

bestemmelserne have sagt noget om det halve års huslig uddannelse. Jeg mener, at der må foreligge en misforståelse, hvis man har fået den opfattelse af bemærkningerne til lovforslaget, at vi skulle ønske at oprettholde kravet om det halve års huslig uddannelse. Det er der ikke tale om; det skal være en friere og mere åben adgang, end der har været hidtil.

Så er der tilbage vist af ting, der har været draget frem, navnlig ét spørgsmål, jeg skal svare på; det er det, som blev rejst først af fru Bodil Koch, om studieafgiften ved seminarierne. Jeg skal derom blot sige, at vi i undervisningsministeriet har haft forhandlinger med børnehave- og fritidshjemsseminariernes ledelser om en ændret tilskudsordning, der ville medføre, at studieafgiften helt kunne bortfalde. Vi skal have en ny forhandling herom den 12. februar i år, og jeg håber, at jeg ikke så forfærdelig længe derefter vil kunne fremsætte et lovforslag, der vil betyde, at man vil kunne gennemføre en gratis uddannelse, altså en uddannelse uden studieafgift, ved disse seminarier, i øvrigt også ved lærerseminarierne, men vi mangler endnu nogle forhandlinger, før spørgsmålet er fuldstændig afklaret.

Bodil Koch: Det er stadig lærerrådene og de studerendes råd, der ligger mig på sinde. Jeg vil spørge, om der ikke er noget om, at direktoratet for højere undervisning for øjeblikket har vanskeligheder med gymnasiernes lærerråd, for jeg er kommet til at tænke på — det er noget, vi kan drøfte, og jeg ved ikke, om det er muligt — om man ikke skulle gøre bevægelsen modsat, så det blev de lærere og studerende, som skal skabe miljøet, trivselen, og som også har kompetencen, der først skitserede reglerne for lærerrådet og de studerendes råd; så kunne de blive godkendt i ministeriet, eventuelt med rettelser. Det synes jeg på en måde var en mere levende vej at gå. Dette være sagt til overvejelse.

Så vil jeg gerne lige sige, at det faldt mig ind, at i betænkningen fra 1963 havde man foreslået, at der skulle være mulighed for at give et vist vederlag til én af lærerne, som skulle kunne lette rektoren eller seminarieførstanderen for en vis del af det ad-